

Monografie sleduje problematiku českých pohádkových příběhů v rozpětí let 1990–2010. Zaměřuje se na poetiku autorů, kteří se k autorské pohádce v uplynulém dvacetiletí přikláněli, na prostupování žánrových hranic i funkcí pohádkového příběhu. Úvodní studie (do publikace je zařazen i její anglický překlad) rekapituluje základní vývojové trendy autorské pohádky v daném období a představuje kontextový rámec pro kapitoly věnované tvorbě jednotlivých autorských osobností, kde se v interpretačních analýzách odkrývají pohyby žánrového vývoje – progresivní i ty reprodukční. Monografie vypovídá o konstantním zastoupení pohádkového příběhu v české literatuře pro děti a mládež, o rozmanitosti jeho komunikačních, funkčních i strukturních posunů v kontaktu či kontaminaci s jinými žánrovými oblastmi. Součástí publikace je výběrový soupis pohádkových děl vydaných v daném období.